

Den anden mulighed er, at ministeren beder rigsadvokaten rejse en sag. Det er nok den mest realistiske mulighed, og det er i øvrigt den, som et flertal i Folketinget i Berlingske Tidende den 24. maj gav udtryk for at det var vigtigt at gribe til, for nu havde man mistet tålmodigheden med, hvad der foregik.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvor langt vil ministeren gå? Når et flertal i Folketinget siger, at det er en god idé, at ministeren henvender sig til rigsadvokaten, er det da et vigtigt signal at sende, at ministeren også gør det. Hvor langt vil ministeren gå? Det er jo vigtigt, at signalerne herfra ikke er til at misforstå for Hizb-ut-Tahrir.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes altså, der er to tempi i denne sag.

For det første har vi omkring politiets efterforskning, og her mener jeg altså, det rigtige er, at det må være anklagemyndigheden, som overvejer spørgsmålet, om der skal indledes en sag om opløsning af Hizb-ut-Tahrir. Det finder jeg er den rigtige fremgangsmåde, og jeg har ikke til hensigt at ændre min indstilling til det spørgsmål. Processen er nemlig sådan, at først når politiets efterforskning over for enkeltpersoner er afsluttet, og såfremt der bliver rejst tiltale, er det rigtigt, at anklagemyndigheden går ind i sagen, og det har jeg orienteret rigsadvokaten om. Derfor mener jeg sådan set, at sagen forløber fuldstændig, som den skal, og jeg mener, at hverken regeringen eller Folketinget skal begynde at optræde som selvstændig anklagemyndighed. Det tror jeg faktisk også hr. Peter Skaarup har stor forståelse for.

Men det betyder jo ikke – og det vil jeg meget gerne understrege – at vi skal være ligeglade i denne sag. Tværtimod mener jeg netop, at de frihedsrettigheder, som vi sætter så utrolig højt her i landet, ikke mindst hensynet til demokratiet osv., medfører, at vi som politikere skal tage meget klart afstand fra det, der foregår. Så det er fuldstændig klart, at vi ikke finder det acceptabelt.

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, vi er enige om, at selvfølgelig skal man have lov til at demonstrere, og at der skal være ytringsfrihed, som grundloven også sikrer. Men her er tingene kommet ud på overdrevet, og derfor er kraftige signaler nødvendige.

Jeg kan ikke forstå det, når ministeren siger, at alle er enige om, at det er den rigtige måde,

regeringen agerer på i denne sag. Hvordan kan det så være, at professor i strafferet Gorm Toftegaard Nielsen kan rette en skarp kritik mod regeringens manglende vilje til at afprøve muligheden for et totalt forbud mod Hizb-ut-Tahrir, som han gør i Berlingske Tidende den 23. maj? Han siger, det er svært at forstå, at man har fået en regering, der er hård og konsekvent på det retspolitiske område, men samtidig mener, at det ikke kan bevises, at en bevægelse, der har en sådan hjemmeside, er voldelig.

I Berlingske Tidende den 25. maj peger Henning Koch, som er professor i statsret, på to principielt mulige veje i forbindelse med et forbud mod foreningen. Den ene er opløsning af foreningen efter grundloven, og den anden er, at Folketinget kan vedtage en lov, der nærmere præciserer, hvad der skal forstås ved lovlige foreninger i Danmark.

Jeg synes, vi er nødt til at komme videre her og nu. Vi ved godt, at politiet skal afprøve sagen, og at den måske skal for domstolene, men så går der lang tid, og de signaler, vi har brug for, skal komme nu.

Formanden:

Jeg skal sige, at der højst vil være to medspørgere til hvert spørgsmål, og jeg har to medspørgere nu.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til hr. Peter Skaarup vil jeg sige: Ja, der er mange, der har udtalt sig i denne sag, men jeg mener, det rigtige er, at vi afventer politiets efterforskning. At der så er andre eksperter, der har en anden opfattelse af tingene, må man bare tage ad notam, men vi mener altså, at den rigtige proces er, at man afventer politiets efterforskning.

Kl. 12.10

Angående de andre spørgsmål vil jeg sige, at vi havde en meget lang debat her i Folketingssalen, da vi behandlede beslutningsforslag nr. B 103. Her redegjorde jeg meget detaljeret for, hvilke muligheder der foreligger, og hvilke overvejelser man skal gøre sig, for så vidt angår dette spørgsmål. Men jeg mener altså stadig, at den rigtige proces er, at vi afventer, at politiet får gjort efterforskningen færdig.

Jeg er ret overbevist om, at hvis politiet finder tilstrækkeligt med beviser for det, vil der ske retsforfølgning af de personer, som har overtrådt straffeloven. Så bliver der rejst tiltale, og så mener jeg, det er rigtigt, at anklagemyndighe-